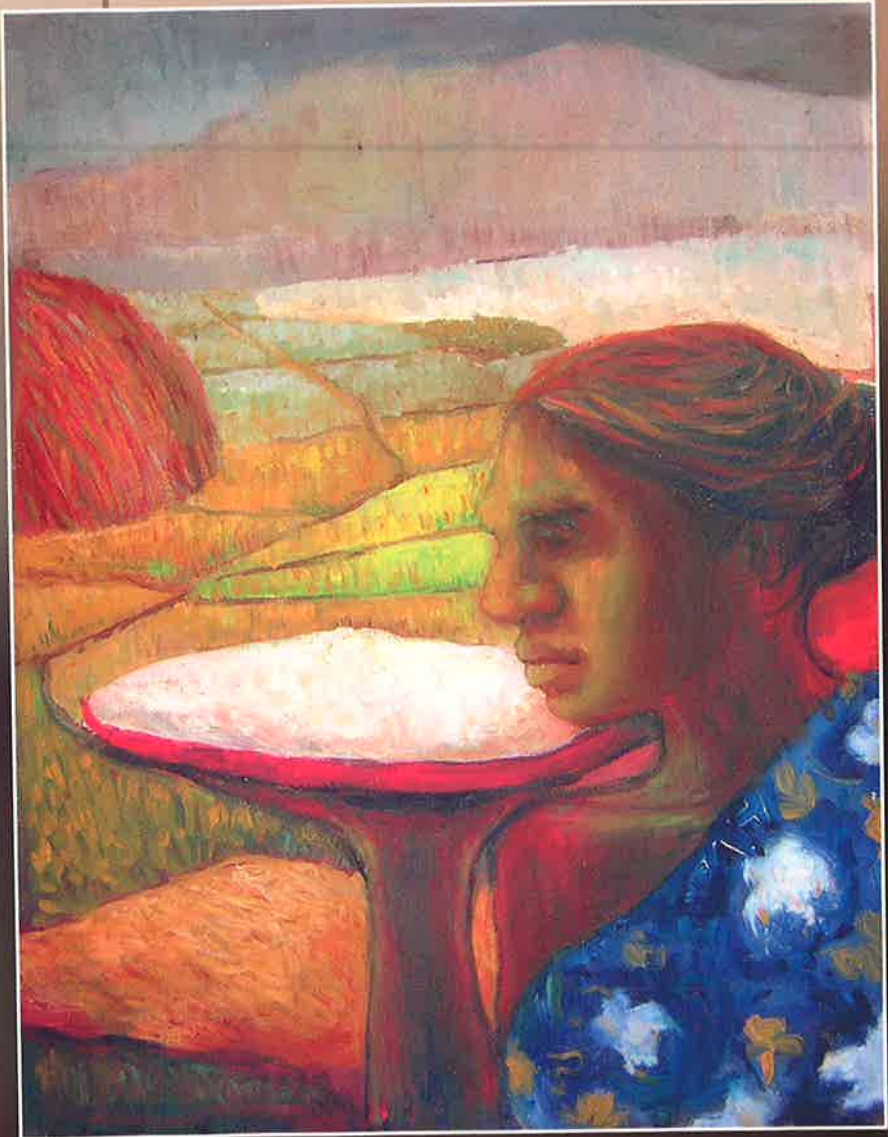

தாய்மடி

நடிகலங்கோதன் கு. சோகராணா

அய்யடி

நடிகவ்னேடிதன்
த. யோகராசா

நூற் குறியீடு

நூலின் பெயர் : தாய்மொழி

ஆசிரியர் : நடுகவீனோதயன் த. யோகராசாசா

உரிமை : ஆசிரியருக்கு

பதிப்பு ஆண்டு : 2009

பக்கம் : 72

படிபக்கம் : 500

விலை : 30 உருவா

ஓய்வகம் : க. சீனிதர், புதுச்சேரி.

வடிவமைப்பு : புன்னகை வெளியீடகம்

அச்சமைப்பு : அன்னை அருள் மறுதேவன்தர் அச்சகம்

வெளியீடு : புன்னகை 97913 60340

முதல் வணக்கம்

நரசிங்கா என்றுன்னை நம்பிச் செயல்களினைக்
கரங்கொண்டு செய்து களிப்புறுவேன் - தரம்மிகு
சொற்களெடுத்து நான் சுந்தரக் கவிபாட
நற்றிறனை எனக்குள்ளே நல்கு!

ஆசீகிக்கு...

பத்துச் சதம் தந்து பள்ளிக்கனுப்பிக் கலைப்
பித்தனை வளர்த்த பெரியவளே! – நித்தமும்
படியடா படியென்று பணித்தவளின் காலில்
அடியேனின் கவிதைகள் அர்ப்பணம்

அணிந்துரை

தமிழீழத்தில் பிறந்த நடிப்பின் செல்வர் த.யோகராசா டென்மார்க்கில் தன் புகழை நாட்டியிருக்கிறார். டென்மார்க், டேனிசுநாடக மன்றத்தில் தொழில் நடிகராக டேனிசு மொழி நாடகங்களில் தோன்றும் அவரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. தமிழ் மொழி இலக்கியராகவும் நடிகராகவும் வாழும் அவர் தனது டேனிசு நடிப்பாற்றலால் தனக்கு மட்டுமல்ல தமிழீழத்துக்கும் பெருமைசேர்த்திருக்கிறார். இலக்கியர் த. யோகராசாவின் முதல் இலக்கியத் தொகுப்பாய்—இந்நூல்—தாய்மடி வெளி வருகிறது.

வாழ்க்கை நாடகம் என்றார் செகசற்பியர். நேர்மாறக நாடகமேஎன் வாழ்க்கை என்கிறார் த. யோகராசா

காடையர்தாக்கி இந்தக்
கட்டுடல் அழிய வேண்டாம் !
மேடையில் நடிக்க உயிர்
மேனியைத் துறக்கவேண்டும் !

காட்டிடை வாழ்விலங்கு
கடித்தெனைக் கொல்லவேண்டாம் !
பாட்டொடு நடிக்க மண்ணில்
பாவி நான் மாய வேண்டும் !

பேடியாய் நஞ்சருந்திப்
பேருயிர் போக்க வேண்டாம் !
ஆடிநான் திளைக்க உடல்
ஆவியைப் பிரிய வேண்டும் !

உள்ளத்தின் உணர்வினை அப்படியே அள்ளிக் கொட்டும் உயிர் வரிகள். இலக்கியர் த. யோகராசாவின் தமிழ்—தமிழினப் பற்று சிறப்பாகவே இந்நூலில் பதிவாகி இருக்கிறது.

வெள்ளையன்போல் உடையணிந்து
வீதியிலே சென்றாலும்
உள்ளம் தமிழனென்று

உடனிருந்து குத்துதடி!

த, யோகராசாவை டென்மார்க் வீதியிலும் தமிழனாய் பார்க்கிறோம். இனமான உணர்வின் வெளிச்சமாய் இருக்கிறார், அன்னை மொழி மறந்தோரை அவர் தமிழ் ஓங்கி அறைகிறது. வெளிநாட்டில் வாழும் அவர் நெஞ்சிலிருந்து கண்ணீரோடும் விம்பலோடும் வெடித்த ஒரு பாடல் இது.

தாய்.மொழி பேசலிங்கே
தரக்குறை வாகுமென்றார்...
சேய்களின் சில பெயர்கள்
செந்தமிழ் மொழியிலில்லை!
காய்கறி வகைகள் மட்டும்
கடல்கடந் திறக்குமதி!
தாய்மொழிக் கேனோ இந்தத்
தாழ்நிலை? இறக்கும் விதி?

உலகின் பலநாடுகளிலும் இருந்து காய்கறிகளைக் கூட இறக்குமதி செய்து உண்கிறீர்கள். தமிழீழத்திலிருந்து உங்கள் தாய் மொழியை இங்கே கொண்டுவர முடியவில்லையே? என்னும் உறுமல்.

வெளிநாடு என்ன இருந்தாலும் வெளிநாடுதானே ?
மாடிவீட்டில் வாழ்ந்தபோதும்
மனதில் நிறைவில்லை.....
ஆடிநின்ற தாய்மடிக்கு
ஈடில்லை இணையில்லை !

த. யோகராசாவின் தமிழுணர்வுக்கும் - தாய்மண் பற்றுக்கும் தலைவணங்குகிறேன். இது அவர் முதல் நூல். முகையில் நான் மலரை எதிர் பார்க்கவில்லை. இருப்பினும் அவர் ஆற்றலை எடைபோட இந்நூல் போதும். எதிர்காலத்தில் அவர் எழுத்துக்குள் மேலும் எழில் பெறும். தமிழ் மறவா அவர் தமிழு மு தழைக்கும்.

10 .07 .2008

காசி. ஆனந்தன்

ஈழத்து தமிழ் மக்களின் கணிசமானோர் 1983-இல் இடம் பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாகப் புலம் பெயர்ந்து ஐந்து கண்டங்களைச் சேர்ந்த பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட நாடுகளிலே தஞ்சமடைந்தார்கள். இவர்களில் ஒரு சிறு பகுதி தமிழ் மக்கள் டென்மார்க்கிலும் குடியேறினார்கள். அவர்களில் ஒருவரான கலைஞர் யோகராசா தம்பிராசா பத்தோடு பதினொன்றாக இல்லாமல் தனித்துவமான மனிதராக, கலைஞராக அத்தோடு டெனிஸ் அரங்கத்தினருடன் சிறப்புற டென்மார்க்கில் டெனிஸ் தமிழ் நடிகனாக வரலாற்றுப் பதிவினையும் தாகத்தினையும் ஏற்படுத்தி இணைவாக்கம் பெற்ற கலைஞராக வாழ்கின்றார் என்றால் மிகையாகா.

முத்தமிழ் வித்தகர்களையும் அறிஞர்களையும் கலைஞர்களையும் விளையாட்டு வீரர்களையும் வீர மறவர்களையும் பெற்றெடுத்த வடமராட்சி வரியில் பிறவிக்கலைஞராகப் பிறவி எடுத்த இவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இவரின் தம்பி நாதஸ்வர வித்துவான் அமரர் தியாகராசாவை விழுதுமாணவர்கள். இவர்கள் தமிழீழமெங்கம் தமது வீறுமிக்க வித்துவத்தினால் கோல் ஒச்சியவர்கள் எனது நண்பர் அமரர் தியாகராசா தம்பிராசாவின் சோடி மேளமாக முழங்கியவர் எனது உறவினர் கன்பொல்லை தவில்வித்துவான் செல்வரத்தினம் தம்பு அவர்கள், அக்காலத்தில் கோவில் திருவிழாக்கள் திருமண வைபவங்கள், ஏனைய விழாக்களிலும் இவர்களின் கலை ஆதிக்கம் நிலவியது. புதிய தலைமுறையுடன் புதிய சிந்தனைகள் தோன்றும், கலை இலக்கியப் படைப்பிலும் சுவைப்பிலும் புதிது சாதிக்கும் எண்ணம் மலரும். இந்த எண்ணத்தைச் செயற்படுத்தக்கூடிய வீறு மிகு ஆற்றலும் மிக்க கலைஞர் யோகராசா.

இவருடைய படைப்பு ஒட்டுமொத்தமாக நான் படித்துப் பார்க்கிற சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை இருப்பினும் நான் படித்த சில கவிதைகள் என் பார்வையில்.....

குழவி முகம் நினைவில் நிற்க

கொண்டவள் தினம் துடிதுடிக்க

உழவன் என்ற பெயர் மறந்து

உரம் கொண்ட உடல் தளர்ந்து

பழகி நின்ற பதியிழந்து

பறந்து வந்து இந்த நாட்டில்

அழகு தமிழ் மொழி மறந்து

அகதியாகி அடிமையானேன்

மனித நேயப்பார்வையுடன் தமிழ் சமுதாயத்தின் துன்ப நிலையறிந்து தமிழ் சமுதாயம் தனக்குத்தானே சில மரபுகளையும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளையும் விதித்துக் கொண்டு அதனை இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு முன்னேறமுடியாது தவிக்கிறது. எமது மக்கள் காண்பதெல்லாம் வதைகள், கேட்பதெல்லாம் மரண ஓலங்கள் நடப்பதுவோ செந்தணலில் சுவாசிப்பதெல்லாம் நச்சுக்காற்று அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட இனத்திற்குள் ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தின் அடியாழத்தில் கிடந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாய் அல்லலுறும் மக்களின் அவல நிலையெண்ணி மனம் குமுறும் கவிஞர் மண்ணையும் அதன் வேரடி விழுமியங்களையும் சதா தியானிப்பவன். தமிழ் இனத்தின் கௌரவங்கள் நிச்சயிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்று துடிப்பவன் கலைஞரின் கலைப்பயணம் மேன்மேலும் பெருகி வளரவேண்டுமெனச் சிறப்புற வாழ்த்துகிறேன்.

தரிமகுலசிங்கம் .த

மெடிஸ் ஸையன்ஸ்படிரா & சட்ட ஆலோசகர்,

இயக்குநர், அழகப்பா பல்கலைக் கழகம்,

கரகைக்குடி, தயிலாநாடு.

கற்கைநெய் தீலையம், டென்மார்க்.

16.07.2008

கவிதைப் பதிவில் ஒரு நாடகக் கலைஞன்

நடிகவிநோதன் த.யோகராசா பற்றிச் சிந்திக்க முற்படும் எவரும் தமது எண்ணங்களை ஈரத்தின் நாடக வரலாற்றுக்குள் ஒரு தடவை மூழ்காமல் முன்வைக்க முடியாது. அந்தளவுக்கு அவருடைய தாக்கம் நாடகத் துறையில் படிந்திருக்கிறது. இப்போது டென்மார்க்கில் வாழ்ந்தாலும் இங்குகூட அவருடைய வாழ்வு முழுநேர நாடகத்துடனேயே கழிவது இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

ஈழத்தின் நாடக வரலாற்றை எழுதியவர்கள் அதைக் காலவாரியாகப் பிரித்து வைத்துள்ளனர். அவர்கள் பிரிக்கத் தவறிய பிரிப்பொன்றும் இருக்கிறது. பொதுமக்களைச் சென்றடைந்த நாடகங்கள் என்ற தலைப்பில் எழுத முற்பட்டிருந்தால் த.யோகராசாவின் தெய்வமலரை அவர்களால் தவிர்த்திருக்க முடியாது போயிருக்கும்.

1970 களில் குடாநாட்டிலும், இதர பகுதிகளிலும் ஒவ்வொரு வாரமும் நாடகப் போட்டிகள் பெருமெடுப்பில் நடைபெறும். சுமார் 20 முதல் 50 நாடகங்கள் வரை முதல் சுற்றுப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ளும். இறுதிச் சுற்றில் ஏழு நாடகங்கள் வரை மோதும்.

போட்டியில் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற ஆவலே இந்தக் கலைஞர்களின் செயற்பாட்டின் ஊக்கவிசை. இந்தப் போட்டி நாடகங்களால் ஒவ்வொரு ஊரிலும், மிகச்சிறந்த நாடகக் கலைஞர்கள் உருவாகினார்கள். அந்தவகையில் புத்தூர் பம்பல் நாடகமன்றம் பல சிறந்த கலைஞர்களை உருவாக்கியது. அதில் மிக முக்கியமான ஒருவர் த. யோகராசா. பம்பல் நாடகமன்றத்தின் தயாரிப்பான தெய்வமலர் மோதிய இடங்களில் எல்லாம் தங்கப்பதக்கங்களைப் பெற்று வெற்றிவாகை சூடியது. அந்த நாடகத்தைத் தாண்டி இன்னொரு நாடகத்திற்கு வெற்றியை வழங்க முடியாதளவிற்கு நடுவர்களையே தடுமாறவும் வைத்தது, அது ஒரு காலம்.

அந்தக் காலத்திற்குள்ளால் வெளிவந்த சிறந்த நாடகக் கலைஞரான த.யோகராசாவிடமிருந்து இப்போது ஒரு கவிதைத்

தொகுப்பு வெளிவருகிறது. அவரிடம் நல்ல கவிதை இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவருடைய நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றுமே ஒவ்வொரு கவிதைதான். தனது நாடகங்களின் கதைக்கு அமைவாக சிறந்த இசைப்பாடல்களை எழுதிப் பாடுவது அவருடைய வழமை. நாடகத்தோடு கவிபாடும் வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சியையே இங்கே காண்கிறோம்.

புலம் பெயர் கலைஞர்களிலேயே இரு வகைகள் உண்டு. தாயகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு அதை இங்கு முற்றாகக் கைவிட்டோர் ஒருவகை. மற்றையவர்கள் எங்குச் சென்றாலும் தமது கலை முயற்சிகளைக் கைவிடாது வாழ்பவர்கள் இன்னோர் வகை. த. யோகராசா இதில் இரண்டாவது அணியைச் சேர்ந்தவர்.

இவ்வளவு பின்னிணியையும் வைத்துத்தான் இவருடைய முயற்சியை மதிப்பிட வேண்டும். தனக்குள் என்ன இருக்கிறதோ அதை வைத்துத்தான் ஒவ்வொரு மரமும் தனக்குரிய பூவை உருவாக்குகிறது. அதுபோலத்தான் ஒவ்வொரு கலைஞரும் தனக்குள் உள்ள தாதுப் பொருட்கள் வைத்துத்தான் தமது கவிதைகளை உருவாக்குகிறார்கள்.

தாயகத்தில் அவர் மேற்கொண்ட அரிய முயற்சிகள் எதற்குமே பதிவுகள் இல்லை. தற்புகழ்ச்சி என்று கூறுவார்களே என்ற அச்சத்தால் தமது படைப்புகளைப் பதியாமல் போன கலைஞர்களைப் போல் இவரும் இடம் பெறாமல் போய்விடுவாரோ என்ற அச்சத்தை இத்தொகுப்பு தவித்ததிருக்கிறது. இதுவரை அவருடைய நடிப்பின் விநோதங்களைச் சுவைதப்போம். ஒவியமும் கவிதையும் இணைந்து, வாசம் கலந்து பூவாக இப்படைப்பு உங்கள் கைகளில் மலர்கிறது. மிகச்சிறந்த கவிதைக்கு ஒவியர் மேலும் ஒருபடி உயர்வு கொடுத்துள்ளார். சுவைப்போம், மகிழ்வோம்.

20.08.2008

கி.செ. துரை ஆசிரியர்,

டென்டராக்.

என்னுரை

தேன் தமிழில் ஒரு துளி எடுத்துத் தெளித்திருக்கின்றேன். ஒரு பெரிய விருட்சகத்தின் சிறிய கிளையொன்று என்மீது சாய்ந்த பொழுது, நான் ஆய்ந்த கனிகள் இவை. பள்ளிப் படிப்பு நடிப்பால் பாதை மாறியது. நடிப்பு என் இதயத்தின் துடிப்பு. ஆனாலும் கவிதைகளிலும் எனக்குப் பிடிப்பு. கண்ணதாசனே பார்த்து வியந்த அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு, செல்லையா அவர்களின் வண்டு விடு தூது என்ற நூலைக் கண்ட நாளிலிருந்து கவிதைகளில் எனக்கு நாட்டம். இந்த ஏகவைவனுக்கு அவரே துரோணர். எனது நாடகங்களுக்குப் பாடல் தேவையென நான் கவிஞர்களை நாட, உன்னால் முடியும் என்று என்னை ஊக்குவித்தவர் அரியாலையூர்க் கவிஞர் வே.ஐயாத்துரை அவர்களை மரியாதையுடன் நினைக்கிறேன். தமிழ் கற்பித்து என் தலையில் குட்டிய ஆசான்களின் பெயர்களைப் பட்டியலிட்டால், பக்கங்கள் பலவாகும். நான் முத்தெடுக்காவிட்டாலும், நல்ல கடலில் மூழ்கியிருக்கிறேன். என்னுயிர் இருக்கும் வரை ஆசான்களின் நினைவிருக்கும். மனம் நொந்த போதும், புகழ் வந்தபோதும், சிலரின் பெருமீச்சால் என்னுடல் வெந்த போதும் சில கவிதைகள் பிறந்திருக்கின்றன. சிதறிக் கிடந்த கவிதைகளைச் சேர்த்தெடுத்த பெருமை என் மனைவி பிரேமாவையே சாரும். நான் எழுதிய அனேகமான பாடல்களைப் பாடிய தம்பி குணலிங்கத்தையும் வாழ்த்துகிறேன். என் பாடல்கள் சிலவற்றை ஒலிபரப்பிய இலண்டன் ஐபிரி வானொலி நிலையத்தினருக்கும், குறிப்பாக இராஜன் அவர்களுக்கும், இலண்டன் தமிழ் வானொலியைச் சேர்ந்த நடா மோகனுக்கும், அவருடன் பணியாற்றும் நண்பர்களுக்கும் என் நன்றி. இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய உணர்ச்சிக் கவிஞர் அண்ணன் காசி ஆனந்தன் அவர்களுக்கும், நண்பர்கள் தர்மா, கி.செ.துரை ஆகியோருக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றி.

உறங்கும் நேரத்திலும், எழுந்து உட்கார்ந்து என்னை எழுதச் செய்த தென்னிந்தியத் தம்பிகள் வீர. மோகன், கா.சி. சுந்தர், இராமு நன்றிக்குரியவர்கள். கவிதைகளுக்கேற்ப ஒவியங்கள் வரைந்து காசு வாங்காது என்னைக் கடன்காரனாக்கிய தம்பி ஸ்ரீதர். தவறுகள் இழைத்திருக்க வாய்ப்புண்டு. உங்கள் விமர்சனங்கள் என் அடுத்த நூலுக்கு வித்தாகட்டும் நன்றியுடன்

தன்நியுடன்

க. யோகராசா

தோழர் யோகராசா அவர்கள் தமிழ்ஈழத் தேசத்திலிருந்து அகதியாய் புலம் பெயர்ந்து டென்மார்க் நாட்டில் தமிழ்ஈழத் தாயகத்தின் துயரத்தையும் அதன் விடுதலையையும் பெரும் தீயாக நாடகக் கலை வடிவில் பரப்பி வருகிறார்.

யோகராசா அவர்கள் கவிதை தொகுப்பை வெளியிட எங்களிடம் கேட்டார் தயங்காமல் ஏற்று கவிதைக்குள் சென்றோம். ஓவியர் சிறிதர் அவர்கள் கவிதைக்கு ஏற்ற படங்கள் வரைந்தார்.

சிறப்புற கருத்து வழங்கிய கவிதையில்

சுற்றி வரக் கடல் கொண்ட

சுந்தரத் திவினுக்குப்

பற்றுடனே சென்றுவரப்

பயமாய் இருக்குதடி!

தமிழ்ஈழத் தேசம் விடுதலை அடையும் வரை தமிழனின் துயரம் நீங்காது.

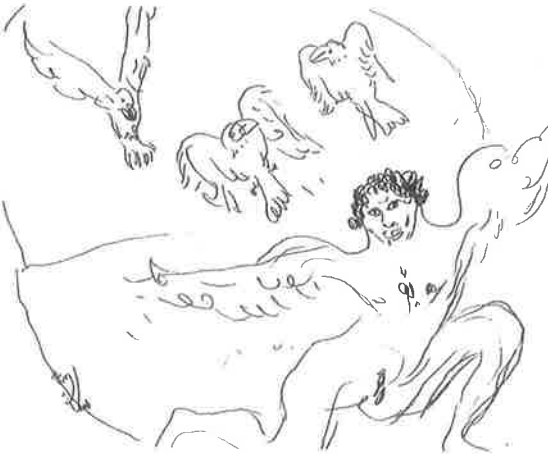
“தமிழனுக்கு ஒரு நாடு தமிழ்ஈழ நாடு”

தோழமையுடன்,

வீரமோகன்

புன்னகை வெளியீட்டகம்

புதுச்சேரி, (தமிழ்நாடு)

ஔருசொல்

இலை கூட அசையாத இரவில் - எங்கள்
இளங் கண்கள் உறங்காது துயறில்
விலை போகும் இனமல்லத் தமிழர் - எனினும்
விடிவின்றித் தவிக்கின்ற மனிதர் - (இலை)

உணவுக்குப் போராடும் மாந்தர் - அவரின்
உதிரத்தின் மேலாகும் வேந்தர்-
கணமேனும் பிரியாத சேயும் குண்டால்
கதையின்றித் தலையின்றிச் சாயும் - (இலை)

பள்ளிக்குப் போகின்ற முல்லை - உடலைப்
பந்தாடும் கூட்டத்தின் தொல்லை
கொள்ளிக்கும் பலர்க்கில்லைப் பிள்ளை - உலகு
சொல்லாதோ அரசுக்கொரு சொல்லை - (இலை)

என் விருப்பம்

கரடையர் தரக்கீ யந்தகக்
 கட்டுடல் அழிய வேண்டாம்
 ஓடையல் வீழ மீன்கள்
 என்னுடல் புச்சுக்க வேண்டாம்
 பீடைகள் கழ நானும்
 பீணியினால் சரக வேண்டாம்
 மேடையல் நடிக்க உயர்
 மேனியைத் துறக்க வேண்டும்.

கரட்டிடை வரழ் வில்லு
 கடித்தெனைக் கெடல்ல வேண்டாம்
 சரட்டை பேரல் வரர்த்ததை கேட்டுச்
 சரய்த்து நான் வீழவேண்டாம்
 பரட்டெரு நடிக்க மண்ணில்
 பரவ் நான் மரயவேண்டும்.

மரடியால் தவந் மேன்
 மண்ணிலே வீழ வேண்டாம்
 ஓடிடும் வரகனத்தன்
 இடையிலே நசுங்க வேண்டாம்
 பேடியாய் நஞ்சுருந்திப்
 பேசுயர் பேரக்க வேண்டாம்
 ஆடிநான் தளைக்கவுடல்
 ஆவியைப் பீய வேண்டும்.

டென்மரீக்

பல்லவீ

ஆதரவுதரும் தேசமடி - இந்த

அவனீயீல் நரன் கரணர தேசமடி (ஆத)

அ.பல்லவீ

சரத் பேதல்லரரசு சனங்கரடி - நல்ல

சமரசமரயீப் பல இனங்கரடி (ஆத)

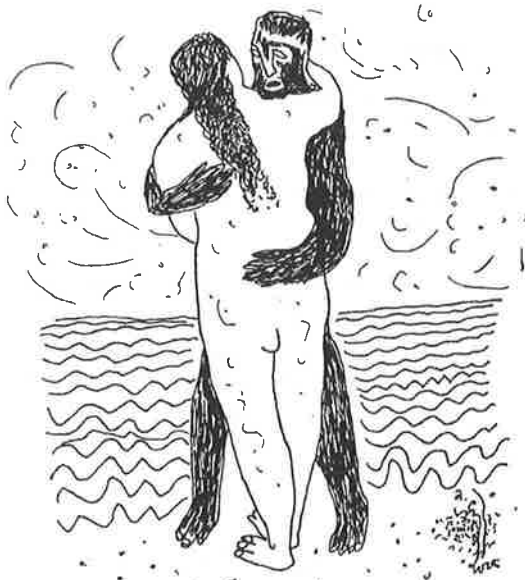
சரணம்

ஆறுகடல் வயல் அழகுதரும் - மண்ணை

அழகரன வெண்பனீ தடவ்வரும்

சேரறுதரும் டென்மரீக் சரரீக்கமடி - எங்கும்

சுதந்தீரமரயீ வரமும் மக்கரடி (ஆத)

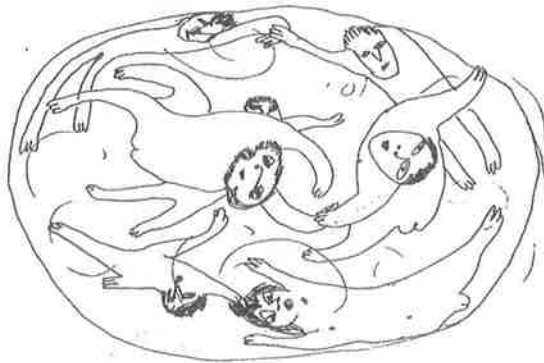
மறறாது சேரகம்

நீளுக்கு வந்தது தரகம் - எங்கள்
நீலத்துக்குத் தந்தது சேரகம்
யாருக்குச் செய்தனர் பரவல் - நரங்கள்
யரசகம் ஏந்தீரும் சரபம்.

கன்னியர் பூதக்கறாடி ப்ணமாய் - உடல்
கரக்கைக்கும் மீனுக்கும் உணவாய்
அன்னையின் மடியிலே படுத்த - சேயை
அலையும் பற்த்ததே துடிக்க.

கடலும் படகும் தெய்வங்கள் - எனக்
கருத்தினோடி வரழ்விலே அவலங்கள்
படகரல் ப்ணழத்த மன்தரர்கள் - இன்
பரடையல் ஏறிய சடலங்கள்

முத்தம் தந்து பேரகுமலை - பலர்
முற்றம் வந்து செய்தகொலை
சத்தம் இன்றி வந்ததனரல் - நம்
சந்தத் மனங்கள் நொந்ததடர !

ஓடித் தீர்ந்த பஞ்சுகளும் - கரை
 ஓதுங்கீக் கீட்ப்பது பரர்நெஞ்சே!
 கூடியுந்த சேரதரர்கள் - இன்றிக்
 குடும்பம் அயுகுதய்யோர வெம்ப்.

ஆறேயு பேர்லே ஒன்று - தன்யர
 அலறித் துடிக்குதங்கே தீன்று
 மறறத சேரகய்து வரழ்வில் - எங்கள்
 மண்ணுக்குப் பெர்தரன தரழ்வு.

சேற்றிலே மரனீடர் புதைந்தரர் - மரதர்
 சேலைகள் இன்றியே சீதைந்தரர்
 மறற்றீடத் துணியின்றி மக்கள் - நரங்கள்
 மண்ணிலே அநியரத துக்கம்.

புலம்பெயர் மக்களே கேளீர் ! - மரம்
 புண்பட்ட தயிலுரைப் பரீர் !
 உலைவைக்க வேண்டும் நம்மக்கள் - எண்ணி
 உதவுங்கள் ! நம்பெயர் தீற்கும்.

உறவு

உடன் பிறந்தோரையும் உதவாநென்றெண்ணிக்
கடனுமளிக்கவர் சீலர் கரசீனியல் - சடமரய்
மண்ணுக்குள் சேராதரன் மறைத்ததும் தீனைவுக்கரய்க்
கண்ணீர் வடித்துக் கல்லெதற்கு?

நிகழே ?

பெற்றவள் பசியைப் பெடுத்தாய்க் களுதரது
மற்றவளுக்கீனும் மரனிடனே! - சற்றுமும்
பலனைக் களுதரத பரசுங்கெரள் தரய்மைக்கு
தீலத்தீல் வேறில்லை தீகர்.

அறம்

பணமேபெடுத்தன்று பகுத்தறிவை இழக்கரதே !
குணமேதீலையரகும் குவலயத்தீல் - கணத்தீல்
இறக்குமுடலேரடு இச்செல்வம் ஏகரது
அறமே தீலையென்றறி.

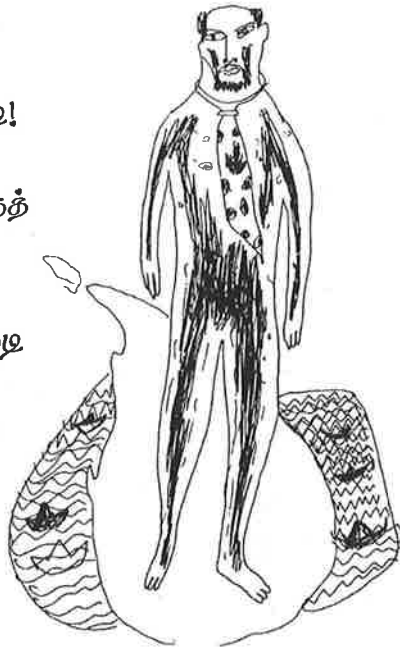
நடிகவ்னோரதன் யோகரரசர

நிலாச்சோறு

சுற்றுவரக் கடல்கொண்ட
 சுந்தரத் தீவ்னுக்குப்
 பற்றுடனே சென்றுவரப்
 பயமாய் இருக்குதடி !
 வற்றாரத செல்வங்கள்
 வளமரன நடிநுதனை
 முற்றாய் மறத்தீருக்க
 முடியாதீருக்குதடி !

வெள்ளையன் பேரலுடையணிந்து
 வீதியிலே சென்றாலும்
 உள்ளம் தீ தழிபென்று
 உடனிருந்து குத்துதடி !
 கள்ளர்நீர் தீன்றாலும்
 கறுப்பென்று செரல்லித்
 தள்ளிவைக்கும் கேரதுமனம்
 தாய் மண்ணைத் தேடுதடி!

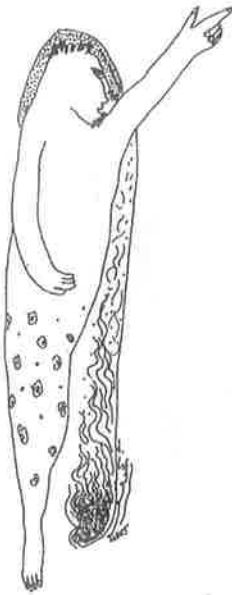
தாய் மண்ணை மறந்தேரர்க்குத்
 தன்னிறைவு கிடைக்கரது
 பாய்தனிலே படுத்த சுகம்
 பஞ்சணையல் இல்லையடி
 ஓய்வீநீர் உழைத்தீங்கு
 உடல் பருக்கவண்டலும்
 தாய் தந்த நிலாச் சேரறே
 தரமரகத் தெரியுதடி !

வீதி

நீலமதை வீற்ற கரசீல்
 நெடுந் தூரப்பயணம் செய்த
 தலம் தலம் மண் மறந்து
 நரழிகை நரளாய் மற
 பலவகை நேரங்கள் கழிப்
 பரவ் நரன் தனித்திருந்து
 புலம் பெயர் வரழிவை எண்ணப்
 புன்னகை வருகிறது.

நெடலைபேசு தீனமடித்துத்
 துயர் செய்து தருகிறது
 கெடலைவெந் கெடண்டு நண்பர்
 குழல்களே பிடுகிறது
 கலை வளர்க்கும் பெரியோரின்
 களரவம் அழிகிறது
 வீலை பேசுகரசு சரக்கெல்லாம்
 வீறல் தேடி அலைகிறது

கற்பினில் சிறந்த மரதுப்
 கரர் கூந்தல் அறுக்கின்றனர்
 சிறுநீர்ப்பம் நரடிச் சிறு
 சேய்களுந் ஓடுகின்றனர்
 கற்றவர் என்று கூறிக்
 கணக்கினை அறிந்திடாதோர்
 வீறப்பன்னர் என்று கூற
 வீவாதங்கள் புரிகின்றனர்.

நடிகவீனோரதன் யோககரரசுர

கற்றறியான் தலைமையன் கீழ்
 கவியரங்கம் நடக்கிறது.
 பெற்று தாய் பசித்தீர்க்கப்
 பள்ளை மது சூசிக்கின்றான்.
 குற்றமற்ற மரது தன்னைக்
 கூண்டினிலே தீறுத்துக்கின்றார்
 புற்றுகூசல் படுத்த சிலர்
 புலம் பெயர்வை மறக்கின்றார்.

தாய் மொழி பேசவில்லையே
 தரக்குறை வரகுமென்றார்.....
 சேய்களின் சில பெயர்கள்
 செத்தபிழ் மொழியில்லை ;
 காய்கறி வகைகள் மட்டு
 கடல்கடந்தற்கு மத்
 தாய் மொழிக்கேனோ இந்தத்
 தரழிநிலை இறக்கும் வீத?

பெருமூச்சு...

வயதானால் எமக்கெனரு ஏக்கம் - மண்ணில்

வடிந்தது பேரதரது என்றெனரு தரக்கம்

அயரது உழைத்தீட தேகம் - தீனம்

ஆய்ரம் தேய்கள் பற்றிட தேரகம்

உய்க்கும் பேரரரும் பேரதும் - தல்ல

உணவீன்றிச் சேர்க்ககச் சீலர் மனமேரதும்

பயமேதும் அறியரத தெஞ்சம் - செய்த

பரவத்தீன் தீனைவீலே பயங்கெரண்டு துஞ்சம்.

கரமத்தீலே வைத்த தரட்டம் - இன்பக்

கடவுளைத் தேடிக்கேரயிலுக்கேரட்டம்

சரமத்தீலும் செய்த கரதல் - வீட்டுச்

சரீதீகர் மனையரளைச் சலிப்புடன் மேரதல்

சேமத்தீல் முன்பீல்லரப் பற்று - வந்து

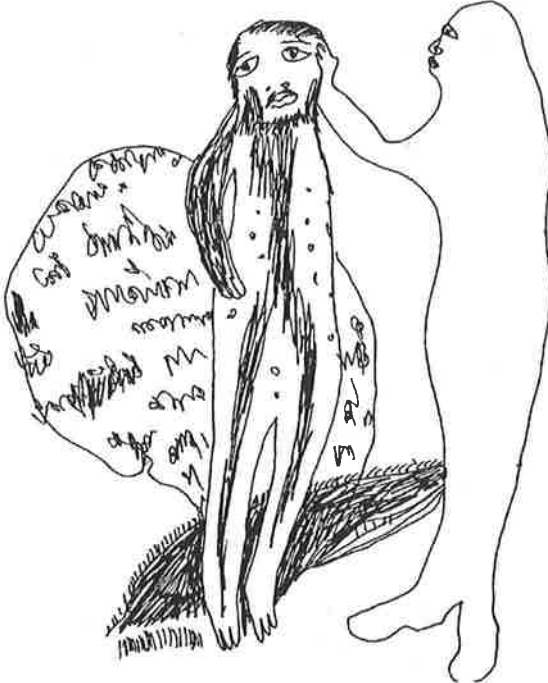
சரீக்கரை உப்பீல்லரச் சரப்பரட்டில் முற்று

நரமம் அழிந்தீடர வண்ணம் - மக்கள்

நல்லேரராய் வரடி நரளுநம் மனமெண்ணும்.

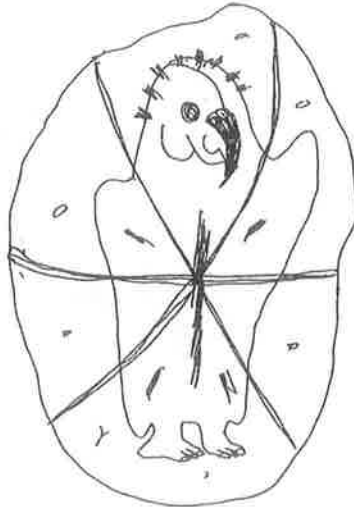
கல்ஸையுப் கடித்தீட்ட பற்கள் - மென்ற
கனியினரல் வீழ்த்ததல் தெளிவிலரசு செரற்கள்
தெரல்லைக்கென வரும் பள்ளை - பிறர்
தூற்றூடக் கேட்கையல் வேதனை கெள்ளை
நல்லது கெட்டது செரன்னரல் - மக்கள்
நள்ளங்கள் செய்து தீற்பரெம் முன்னரல்
வல்லவன் என்றெண்ணீப் பேச்சு - இன்று
வலுவிலர தீலையெனத் தீனம் பெருமூச்சு.

எழு பெயர்

குழல் முகம் தீனாவில் தீர்க
 கெண்டவள் தீனம் துடிதுடிக்க
 உழவன் என்ற பெயர் மறந்து
 உரம் கெண்ட உடல் தளர்ந்து
 பழக் தீன்ற பதியிலுந்து
 பறந்து வந்து இந்த நாட்டில்
 அழகு தழீழ் மெழும் மறந்து
 அகதியாக அழகையாளேன்

கணவன் முன்னிலை மனைவி ஆட்சி
 கடினக் கிடைக்காத கண்கொள் கடிட்சி
 மணம் கெண்ட வசனைத் தீர்வியங்கள்
 மல்கையர் உடலெங்கும் நகை வகைகள்
 கணமேனும் பசியாத வயிறு கெண்டிடு
 கடிர் மீது பவன் வர வசதியுண்டு
 பணத்தீரடி பஞ்சணையில் படுத்திட்டாலும்
 படினில் எழுது பெயர் அகத் தாளே.

காதல்

அழகே என்னைக் கெடல்லாதே ! - என்
அருகினிலே வந்து தீல்லாதே !

வீழியடல் கதைகள் செடல்லாதே ! - என்
வீரக தரபம் பெடல்லாதே (அழகே)

மடைபேடல் நெஞ்சில் கூத்தாடி - உடல்
மருவுதெனக் கரம் ஏத்துதடி
நடையினில் அன்னம் தேறற்குதடி - உந்தன்
நடணம் என்னை ஈர்க்குதடி (அழகே)

மலரே இதழைக் கட்டாதே ! - என்
மனதில் ஆசையை உட்படாதே !
நிலவே மெல்லச் சீர்க்காதே ! - என்
நீனைவுச் சிறகை வீர்க்காதே ! (அழகே)

இடையைப் புடவை தழுவுதடி - எந்தன்

இதயம் மெதுவாய் அழுகுதடி,

கடைக்கண் பரர்வை கெடடியதடி - இந்தக்

கடளைக்குக் கடிதல் புத்யதடி (அழகே)

வரசனை நன்றாய் வீசுதடி - மலர்

வரடுமுன் வரவெனப் பேசுதடி

வீசீடும் தென்றல் தடிக்குதடி - அதன்

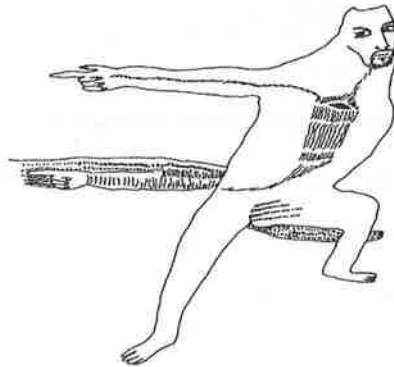
வீளைவீனிலே உடல் வேர்க்குதடி (அழகே)

நெஞ்சிலிருப்பாய்

கேள்யில்லகளில் அன்னதரணம் கெடுக்கின்றாய்- ஏழை
 கும்பட்டுப் பச்சை கேட்டால் அடக்கின்றாய் !
 தாயில்லாய் பள்ளைகள் பரவலுக்கழ - அள்ளித்
 தருகின்றாய் பள்ளையாடர்க்கு மேலங்கீற்று
 வாய்பேசாக் கடவுளுக்கும் பெருளெதற்கு? - மக்கள்
 வறுமை கண்டுதவினாய் புகழுனக்கு !
 தாய் தந்தை இல்லாத சேய்களுக்கு - நல்ல
 தடும்பம் செய் ! பெயர் கூறுமுலகு.

கட்டியெழுந்த கேள்யுத்தல் பேர்பதப்பாய் - கூல்
 கரசுக்காய் வரும்பேரது மனங்கெதப்பாய்
 பட்டடைகளை மேன்யெங்கும் பூச்சுவாய் - ஏழை
 பட்டகடன் வட்டிக்காய்ப் பேச்சுவாய்
 கட்டிலுக்கு யாடர்வீனும் சரத்பராய் - வீட்டுக்
 கடியல்களில் மட்டும் அவரைச் சேராய்,
 இட்டபண் செய்வேரை உடன்றப்பாய் - தினைத்தரல்
 ஏழைகளின் நெஞ்சிலே தீயிருப்பாய் !

ருடிகர் திலகம்

உவரமத் முகத்தைப் பெற்று
 உய்ரன நடிப்பைத் தந்து
 செவரலியே பட்ட மேற்று
 சீரன ரசங்கள் கட்டி
 அவரவனை ஏற்படுத்தும்
 அழகன நடைபயக் கட்டும்
 சீவரஜ்யே நீ மறைந்து
 செந்தமிழை ஏன் வீண்தாய் ?

 அகத்திலே உள்ளவற்றை
 அச்சிலே வரத்தாற் பேரல
 முகத்தினால் கட்டும் மன்னா !
 முடிவும் இங்குனக் குண்டா ?
 நகத்திலும் நடிப்பைக் கட்டி
 நற்றயிழ் பேசும் மன்னா !
 இகத்தினில் உனக்கிணையாய்
 இன்யெருவன் பிறப்பெதங்கே ?

 கப்பலேரட்டிய தயிலுனாகக்
 கண்ணாய்த் தேர்லேறி
 அப்பேரல முதுமையாக்
 அண்ணணாய்ப் பரசங்கெரண்டு
 செப்பிய பரத்தரங்கள்
 சீந்தையெயில் பத்திவட்டு
 இப்புவைய விட்டுச் சென்ற
 இயமே உன்புகழ் வரற்க !

நடிகவ்னோர்தன் யோகரரசர

பறாட்டும் பட்டமளிப்பு

கீ.செ.துரைக்குப் பட்டமளித்தபேரது பரமயது

நடிகமே மூச்சென்று நடினும் தீனைத்தீங்கு

மேடைகளில் தேரென்றும் மேதகையே - வேடங்கள்

பலபுண்டு மக்களைப் பரவசத்தலாழ்த்தலும்

சீலருக்குள் தீயொரு சீகரம்.

எண்ணற்று மேடைகளில் ஏறிக் கலைமயழ்மை

வண்ணமுறக் கட்டும் வல்லவனே - மண்ணில்

சடகசங்கள் பலபுடிந்து சடதனைகள் செய்யவெறித்

தடகங்கெரண்ட தீயொரு தபத்.

தாய்மொழியைப் பற்றித் தரணியனைச் சுற்று

ஆய்வுகள் செய்யும் உன்னறிவு - ஓய்வனைத்

தேடரது செயலெற்றும் தீரனே உன்பொரை

நாடு மறக்கரது நம்பு.

எண்ணையும் எழுத்தையும் ஈடற்ற வேதத்தையும்

பண்புறக் கற்புக்கும் பரவலனே - மண்ணில்

சேடதனைகள் பலகண்டு சேடரத செயல்லத்துரை

கரதையிலே தீயொரு கலைமணி

என் கிராமம்

கேயில்பண்ணி யோசைவந்து கரதுகளில் கேட்கும்
கேரதையர்களின் கரங்கள் வீடுகளைக் கூட்டும்
பாய்விட்டுத் தெழுந்தேடி ஓடுமொரு கூட்டம்
பரலகர்கள் தூலெடுத்துப் பள்ளிக்கூட மேட்டம்

தேரட்டங்களில் தீர்றைக்கும் யந்திரங்கள் சத்தம்
தேரழர்களைக் கரணச்சலர் சந்தயிலே தீத்தம்
நரட்டுநிலை பேசுபவர் மதுவுகளில் சாய்வு
நரணை எவரளர்வரென இவர்களவு ஆய்வு.

வெள்ளையுடையோடு சிலர் வர்க்களில் வர்சை
வெள்ளீநரட்டில் மகனென்று கூறித் தற்பெருமை
கள்ளநக்காய் ஒருகூட்டம் பனையின்கீழ் தூங்கும்
கடிதங்கள் வரவுக்காய் சிலநெஞ்ச மேல்கும்

மந்தைகளுநம் வெள்ளீதேரன்றும் பட்டகளை நரடும்
மல்ல்கையும் கூடியனின் மறைவரலே வரடும்
சந்திரனைக் கண்டவுடன் வெள்ளையுறும் முற்றும்
சங்கத்கள் பலபேசச் சேர்ந்திருக்கும் சுற்றும்.

குடிக்கவீனோதன் யோககரசு

தாய்மடி!

வெள்ளையனமே வெள்ளையனமே

வீடயம் உதடியுமடி? - தரன்

துள்ளித் தீர்த்த மண்ணைப் பீர்த்த

துயரம் புரியுமடி? (வெள்ளை)

பள்ளியின்றி வரடி கின்ற

பரலர் ஒருபுறம் - தம்மை

அள்ளியணைத்த தாய்களின்றிச்

சேய்கள் மறுபுறம் (வெள்ளை)

மடிவீட்டில் வரடித்த பேரதும்

மனதில் திறைவில்லை - தரன்

கூடி வரடித்த குடிசை தன்னில்

மகிழ்வில் குறைவில்லை

தேடுகின்ற செல்வம் யாவும்

என்றும் திரையவில்லை - தரன்

ஆடி தின்ற தாய்மடிக்கு

ஈடு இணையல்லை (வெள்ளை)

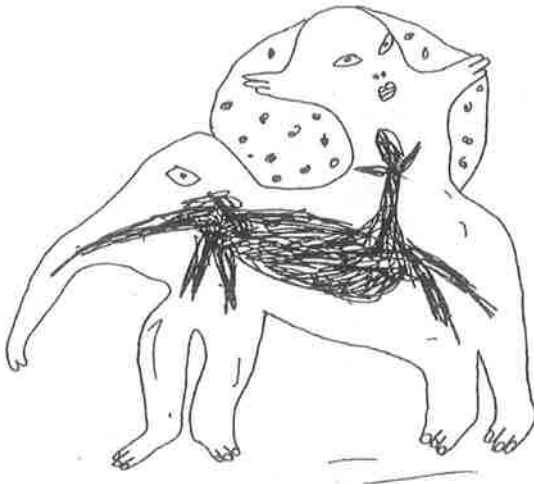

கல்லுப் பித்துப்

மீசை வளர்த்தம் மேன் பெருத்தம்
பரசும் மறந்ததனடி - பள்ளை
ஆகைக்கெரு பெண்ணைத் தேடிப் பிடித்ததும்
அன்னை வெறுத்ததனடி.

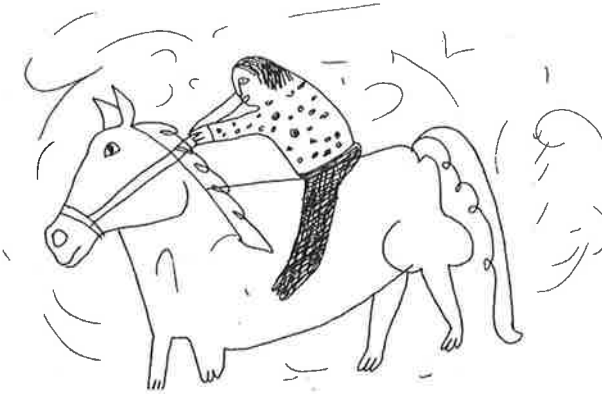
முள்ளையகற்றி நான் சதையைக் கெடுத்ததை
முற்றாய் மறந்ததனடி - என்னை
வெள்ளை முடிவந்து சேர்ந்த தருகத்தல்
வீட்டுப் பறந்ததனடி.

ஓலைக் குடிசையை மறற்றியமைத்தீட
ஆசை வளர்த்ததேமடி - அவன்
வேலை கிடைத்ததும் வேறிடம் தேடிப்பேய்
கரசை மறைத்ததனடி.

பாயல் வீழுந்ததும் பக்கம்சுத்தென்னைப்
பார்க்க வரவில்லை - கீழும்
நேரயல் கீட்பது தெரல்லையென இன்று
பேசு இகழ்த்தனடி.

கஞ்சு கீடைக்கரது ஏல்கிய தரயவள்
நெஞ்சினில் பரல் குடித்தான் - இன்று
பஞ்சமென வந்த தரயனைக் கண்டதம்
பரமெனத் துடித்தான்

மேடையும் பாகடையும்

தேத்த் தெரிஞ்சு இறுப்பதல்லை

தேரும் வரழ்க்கை கட்டைப்பதல்லை

தீத் கெண்ட மரண்டரை

தீமலன் கைகள் வீடுவதல்லை

மரடி வீட்டு வரழுவும் வரும்

மரந் ஒருநாள் தரழுவும் வரும்

கூடி வரடி உறவும் வரும்

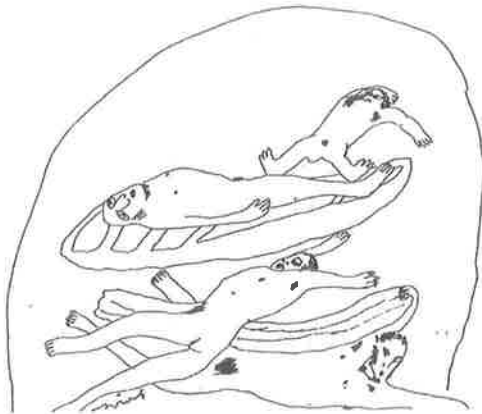
கேடும் வந்தால் ரீவு வரும்

தரடித் தேரும் பெருள்களெல்லாம்

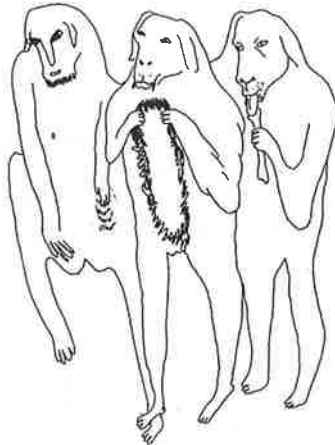
நம்பைக் கரக்கும் என்சுன்றேரம்

தேடிச் செய்யும் தர்பெரென்றே

தேவை என்பதை மறுக்கின்றேரம்

பரலை கடந்தால் பசுமைவரும்
 பள்ளிருத்தால் மேடு வரும்
 கரலை கழிய மரலை வரும்
 கவலை மறையும் களிப்புவரும்
 உலகில் இருப்பது பெரிதல்ல
 இறந்தும் இருப்பது அரிதல்ல
 நலிந்து வரவும் மரணீடர்க்கு
 நன்மைசெய்தல் இழுவல்ல
 ஆசை பணத்தில் உள்ளவர்க்கு
 அன்பு தெஞ்சில் குறைகிறது
 பசமுள்ள நல்லவர்க்கு
 பணமும் வந்து மறைகிறது
 வேடம் பேரட்டு வரவுக்கிறோம்
 பூர் யான்ற மேடையிலே
 கூடக் கெடண்டு செல்வதென்ன
 கேடலம் பேரட்ட பரடையிலே?

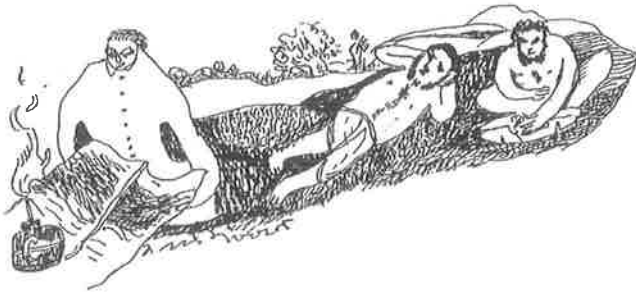

ஏக்கம்

புற்தசையல் படுத்துப் புழுத்பட வுண்பேரர்க்குச்
சர்க்கரை வியாதயில்லை - இங்கே
சத்துணவு பரத்ததுச் சர்ப்டும் பேருக்கு
முற்றுதடி தேயின் தெரல்லை.

அடுபில் கடியடுத்துத் துலக்கப் பற்களால்லரம்
அழகய்த் தெரிந்ததடி - இங்கே
ப்டிக்கரன துரிகையரல் ப்னுக்கப் பற்களால்லரம்
மெதுவரக வீழுதடி.

ஆலமரத்தனது வேரிலே தலைவைத்து
அழகரன தூக்கமடி - இங்கே
கேரல் ப்டிக்கையிலே வீழுமனம் தரளும்
கெள்ளளுமேரர் ஏக்கமடி.

நடிகவீனேதன் யேகரரசர

கைவீளக் கெளரியல் கல்வீ படித்தங்கே
கரவியம் படைக்கின்றார் - இங்கே
கணவியேழுநீரும் கல்வீவெறுத்துச் சீலர்
கரசுக்கரய் அலைக்கின்றார்.

மகனை அனுப்ப்த்தன் மண்ணீல்குந்து சீலர்
மகழீந்து குலவுகிறார் - இங்கே
பகலுய்யவுமெனப் பள்ளை உழைத்துவெண்
பனியல் உருகுகிறான்.

தேரட்டில்குந்தும் வெளிநாட்டும் பணம்வரசு
சும்பர கிடக்கின்றார் - எங்கள்
நாட்டையிலுந்த பெரும்சேரகத்தினால் பலர்
நலனை இழக்கின்றார்.

பறாட்டு

அள்ளித் தந்த வெள்ளையரை

அரனே கடிப்பாற்று !

உள்ளபுதல் தல்லவரை

உலகே படிப்பாட்டு !

(அள்ளித்)

நள்ளிரவில் படகெடுத்தேவர்

நடிதயற்றுப் பேரனதனடல்

துள்ளி விரைந் தேடி வந்து

தேவர் கெடுத்தாரைப் பேற்று ! (அள்ளித்)

தடியுலைத் தேடியாடலு

சேய் கடலைப் படிக்கிறது,

தம்பி பிண்புகையிலே

அண்ணன் மனம் சேடிக்கிறது,

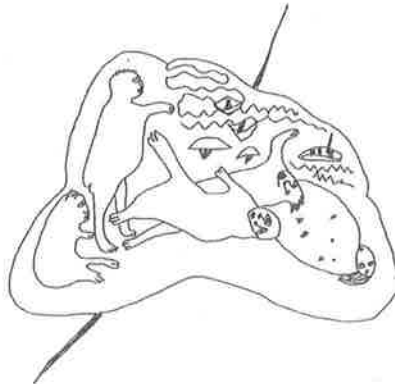
படியுன்றிச் சேடியுன்றிப்

பஞ்சத்திலே எங்கள் சனம்

படித்த கணம் தீயியுடன்

ஊழலத்தவர் வெள்ளையனாம்

(அள்ளித்)

நடிகவ்னேரதன் யேரகரரசுர

ஆழ் செய்த பேரழ்வரல்

அச்சமுறும் செல்வங்களே !

அன்னை தந்தை யாருந்நீர்

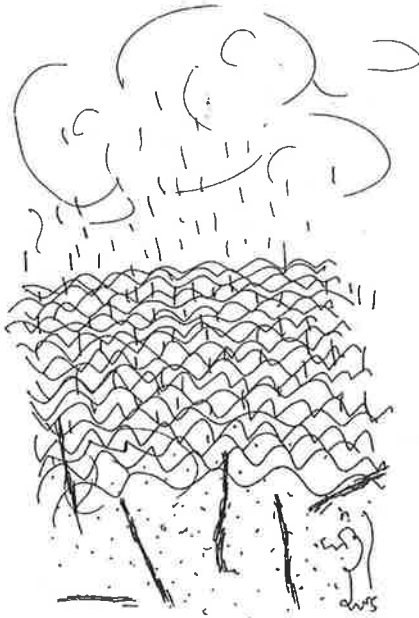
அல்லலுறும் தெய்வங்களே !

நானை மண்ணில் ஈழமொரு

சேரலையாகும் தங்கங்களே !

நல்ல மனம் உள்ளவர்கள்

நன்மைசெய்வரர் தம்புங்களே ! (அள்ளித்)

தமிழ்

பல்லவீ

தமிழைக் குறைவாய் தீனகைக்காதே ! - உத்தன்
தாய்மொழி பேரல்வேறு இனிக்காதே - நீ
(தமிழைக்)

அ.பல்லவீ

அமுதை வீடமாய்க் களுதாதே ! - தமிழ்
அழகுடன் வேறொன்றைச் சொருகாதே ! நீ
(தமிழைக்)

சுரணம் - 1

பாடத் கவிகள் யாத்த மொழி - இந்தப்
பாடிலே தேரன்றிய மூத்த மொழி
வீரமடி முன்யைக் கவர்த்த மொழி - தீ
வள்ளநவன் குறளுக்கு வாய்த்த மொழி - நீ
(தமிழைக்)

சுரணம் - 2

இயல்சை நாடகம் எனப்பிடுத்து - தமிழ்
இலங்குது மண்ணிலே நிலைதடித்து,
பயனுற ஐம்பெருங் கரப்பியங்கள் - மண்ணில்
படைத்தது நந்தமிழ் உணர்த்து நீ கெடள் - அத்தத்
(தமிழைக்)

தடிகவீனேரதன் யேரகரரசர

ஆட்பரம்

பெண் : மல்வரன கட்டில்ல் தலைவைச்சுப் படுக்கவேர
வெள்ளுரடு தரன் வந்தேன் - இந்தக்
கழீவரன பேரர்வைக்குள் கரலேரட்டிக் கீடக்கவேர
கல்யரணம் செய்து வந்தேன்.

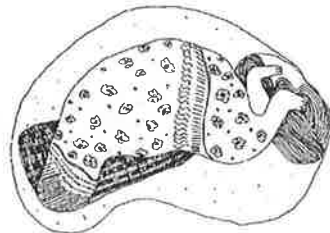
ஆண் : ஆச்சியன் சேலைக்குள் அடிப்பட்டுக் கீடந்ததை
அடியேரடு மறக்கரதே ! - கறி
கரய்ச்ச வறியன்றிக் கஞ்ச் குடித்ததைக்
கடிதின்ல் மறக்கரதே !

பெண் : புதுச்சேலை இல்லாமல் கல்யரண வீட்டுக்குள்
ரின்னரலை வரமரட்டேன் - தல்ல
குத்பேரட்ட செருப்பெரன்று வரங்கீத் தரரவீட்டரல்
கூழுப் தரன் தரமரட்டேன்.

ஆண் : கட்ட மறுதுண் இன்றிக் கீடந்ததைக்
கண்டரர் தகைக்கரரேர? - ரத்தம்
செரட்டச் செரட்ட வயற்கரட்டில் நடந்ததைச்
செரல்லீப் பழிக்கரரேர?

பெண் : புத்தம் புதவீடு கட்டித் தரரவீடில்
பெரறுத்தீங்கு தரன் வரழேன் - பெரிய
மெரத்தத் தரலீக்கெரடி வரங்கீக் கட்டரவீட்டரல்
முன்னரலை தரன் சரவேன்.

ஆண் : ஓலைக் குடிசையல் ஓதுங்கியருந்ததை
உற்றரர் அறிவரடி - ஒரு
மரலைக்கும் வறியன்றித் தெருவில் தீரீந்ததை
மனதுள் தீனைப்பரடி

சுரதிரயம்

கூழுக்கு வழியின்றிக் கூல்க்கு வடுவேரரைக்
குறைத்து மதக்கரதே ! - உந்தன்
வாழ்வுக்கும் வசத்க்கும் உழைத்துத் தடுவேரின்
வயற்றில் மதக்கரதே !

ஏழையாய்ப் பறந்தேரின் கூனல் முதுக்கிலே
ஏறிக் குத்க்கரதே ! - சிலர்
வீழ்வதும் தாழ்வதும் விதின் கணக்கிலே
வீணல் சத்க்கரதே !

ஆய்ரம் சரத்கள் மரன்டர் வாழ்க்கையல்
ஆண்டவன் பத்தரனா ? - சிலர்
தேயனைக் கரப்பது தீசின் ரத்தமே
நனைத்துயர் மத்தரயா ?

முன்னோரர்கள் கரட்டய ஆடை உணவனை
முற்றாய் மறத்ததுபேரல் - அவர்
பன்னோரக்க்ச சென்றிட வகுத்த வழ்களைப்
பெதரய் மறப்பது மேல்.

நடிகவீனோதன் யோகரரசர

௨௭௭.....

ஏழையாய்ப் பிறந்தேரை

இருப்பிடம் இழந்தேரை

ஏளனம் செய்யாதே ! - அவர்களின்

இரப்பினை வையாதே ! (ஏழை)

மழையது பயிர் வளக்

கடல்தனிலே பெய்தால்

வளங்களுந் அழியாதே? - எங்கள்

வயறுகள் பசியாதே? (ஏழை)

வறுமையின் கேரத்தால்

வடிகும் மன்தரீக்கு

இறந்த பின் வாய்க்கரிசு - அவர்கள்

இருக்கையில் தீர்ப்பாய் பசு (ஏழை)

ஆண்டவன் பேர் செல்லல்

ஆயிரம் வீரதங்கள்

தேன்றிய தறிவாயா? - வறுமை

தெரிந்தீடப் புடிவாயா? (ஏழை)

இரக்கத்தை மனம் கெட்டு

ஏழைக்கு நீ ஈந்தால்

செய்க்கமே வழுவாகும் - உலகம்

செய்வதுன் பேராகும் (ஏழை)

என் பேரன்

வரல்கீக் என்றெருகு பேரன் உத்தத்தும்

வரனத்தல் தரன் பறந்தேன்- அவன்

பரல்முகம் நெஞ்சிலே ஆழப் பத்தத்தும்

பரசத்தல் துயர் மறந்தேன்.

பேரனின் மழுலையைச் செவ்வளில் கேட்கையல்

பிறவியன் பலனறிந்தேன் - எந்த

தேரமும் அவனுடன் குலவிடும் வேட்கையல்

தீயதகள் தனை மறந்தேன்.

மல்லாந்நெருகு கணம் அயர்ந்து படுத்தால்

மரபிலே உழக்குக்கின்றான் - சீறு

பல்லால் எனது கன்னங்கள் கடித்துப்

பரசத்தை விளக்குக்கின்றான்.

மத்தளம் எடுத்திரு பக்கமும் அடித்ததென்

மனத்தைக் கவருக்கின்றான் - பெரும்

வித்தகனாய் வரும் எண்ணத் துடிப்பினை

வீழியால் பகருக்கின்றான்.

அள்ளக் குறையாத செல்வம் இரூப்பினும்

அருக்கினில் வரும் துன்பம் - எங்கள்

பள்ளை வயற்றினில் தடித்து வருக்கின்ற

பேரனே பேர்ன்பும்.

காளில் நீர்

கண்களை விற்று விட்டு

கவினாறு சீத்திரமே ?

மண்ணனை மறந்துகொட்டு

மஞ்சத்தல் நீத்தரையே ? (கண்)

நீர்வில் வரழ் முதலை

நீலத்தினில் பலபூக்கும்

பரர்வில் அகத்தளாய்ப்

பறக்கையல் கதை விளக்கும் (கண்)

அல்லயைத் தரையல் தட்டால்

அழகுற வளர்ந்திருமே ?

இல்லுடன் செல்வம் தரும்

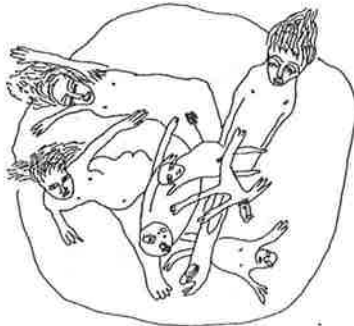
இந்த மண் நலந்தருமே ? (கண்)

பரலை என்னாரை எண்ணிப்

பசுமையைத் தேடிவந்தேரம்

கடலையும் மடகையுமே

கடுந்தொழில் செய்து நொந்தேரம் (கண்)

கலைஞர்

மடையுழைத்து ஓடாய்த் தேய்ந்த

மனைவியே நீ கேளாய் ! - பெருகளைத்

தேடத் தெரியாக் கலைஞனை மணந்து

துன்புறுதல் பரமாய் !

அன்றில் பறவைகள் பேரலநாயம் வரடி

ஆசைகள் நீ வளர்த்தாய் - இவன்

சென்ற இடமெலாம் சேற்றிலே வீழ்ச்

சேயம் நீ இழந்தாய்.

பதுமையைப் பேரலுனை வரடிவைப்பெனெனப்

படிவுடன் நீ வந்தாய் - நானும்

மதுவுடன் வரடி மரண்டன் என்றதும்

மனம் வெந்து நொத்தாய்.

நன்றிகள் மறந்த நாயகன் வரடிவில்

நன்மைகள் வந்தீடரது - குணக்

குன்று நீ வரடிக ! குவலயம் மீது

கண்ணீரைச் சீந்தீடரது.

நீருக்குப் தாகம்

கூடி வரழிந்த படகைக்

கொடுமைசெய்த கடலே !

ஆடி தீன்ற தாய் தீலத்தை

அழித்துச் சென்றதேன்? - நீ

அழித்துச் சென்றதேன்? (கூடி)

மூடி அழித்தாய் சீனத்தல் - மக்கள்

முதலை யிழந்து வனத்தல்

பாடி வரும் அலையே - நம்மில்

படிவமில்லையே? - துயர்

படிவதில்லையே? (கூடி)

மீன்கள் வரமும் தீரல் - பீணம்

மீதக்கும் கரட்சி உடரில்

மரணம் இல்லா வரழிவு - தந்தாய்

பரவமில்லையே? - நம்மில்

பரசமில்லையே? (கூடி)

நீருக்கென்ன தாகம்? - எங்கள்

தீலத்தல் என்ன மோகம்? -

உடரீழந்த குழிகள் - தீன்று

உருக் வரடுதே! - தங்க

உறவைத் தேடுதே! (கூடி)

வாழ்த்து

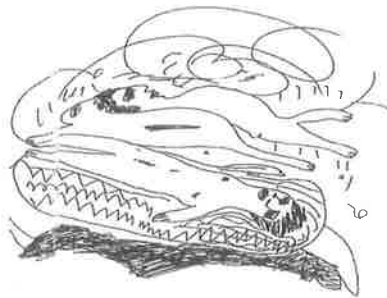
தீருமத் சுமத் தீரு ரவீச்சந்திரனுக்காகப் படிய வர்த்து

தாய்மொழி கற்பித்துத் தயிலுமும் தெரிவித்து
ஓய்வீன்றிப் பணியாற்றும் உத்தியே ! - தாயாள்
பேரெலம்மைஅரவணைத்துப் புகழாசம் தந்ததற்காய்
கரலமொலாப் மறுவேரமுன் கடம்.

நடகமும் பரடல்களும் நடபடியமும் பயலவைத்து
மேடைகளில் தேரன்றவைத்த மேதகையே ! - பரடல்கள்
கற்பிக்கும் நெற்களிலே கைதேர்ந்த ஆசீர்யை
உற்றதுணை எமக்கென்பதுறுத்.

என்பத்தாறு தெரட்டு எண்ணோடு மெழுத்தேரடும்
பண்பையுப் கற்பித்த பத்தினியே ! - மண்ணில்
உயர்வாமும் மட்டும் உந்தியீடு கற்றோள்
உயர்வாள்கள் என்பதுறுத்

முகமலர்வேரடு தீ முத்தியீடு ஈந்ததால்
அகமகீழ்வற்றோள் அவனியல் - தகவான
தேரூயாய் தீன்றெம் துயர்தீர்த்த தாயே !
வாழ் தீ ! பல்லாண்டு வாழ் !

வாழ்வு

ஓல்வேர வரணைகள் தீயதீயத்திற்காகப் படியா கவிதை

முடியாதென்பதனை முயன்று கையெடுத்துக்
கடிதாய்ச் செயலாற்றும் கரவலனே ! - வீடியும்
மறுதரளென்றுனது மனதைத் தெளியவீடு
அறிவே உன் துணை யென்றார் !

கற்றோடுமுடிவாகக் கலந்து தயில்கொண்டுவரும்
வேற்றார்ப்படித் தயிலு வரணைகளையே - மறற்றான்
செயல்வியும் கரத்தையும்து தந்தமரகத் தரும்
வெல்லத் தயிலு வரணைகளையே வரறு !

மரணைகளில் ஓல்வேர மறுகைகளைத் தயிலுச்
சேரவைக்குள் உலவவீடும் செயல்பணமே - தூவைப்
படித்தெய்க்கு தரணும் பகிர்ந்தளிக்கும் வரணையென்
துயில்ப்புகு தரமென்றும் துணை

தாய்

முகிலேடு வரனில் விளையாடும் தீலவே
மடியீந்த தாயின் நிலை கூற்டாய் ! (முகி)

அழியாத பேரரால் அழகான உளரால்
அன்பான தாயென்னை இடம் மடற்றினாள்
படிவரங்க தரளும் தடியுன்றிச் சென்று
பர்வேடு எத்தன் பச்யாற்றினாள்

துணையேதுர்ன்றித் தனியாக நெடந்து
நெருவேரத்தல் குந்தி எனைத்தேடுவாள்,
உயிர்வேருமுன்னே உயிரான பள்ளை
முகம் கரணவேண்டி மனம் வடுவாள்

பனிக்கால வேளை தன் வெள்ளைச் சேலை
தனில்முடி எத்தன் குளிர் பேரக்குவாள்
தனியாக இன்று சீறு ஓலைக் குடில்
தனியாத சேடகம் தனில் முழுகுவாள்

கலையே!

கலைச்செல்வனது மரணச்செய்த் கேட்டுப் படியது

மலை சரயும் என்பதை அறிந்தேன் - உல்கள்
 கலை சரய்த்த பின்புதான் உணர்ந்தேன்.
 வதனத்தில் குறுத்தடி வைத்துமொரு சேயன்
 இதயத்தைக் கெடண்ட நல்லேத்தலே !
 இரவும் பகலுமாய் இலக்கியம் கடித்த தழிழ்ப்
 பரவலா ! நமையிட்டேன் புழுத்க்குள் மறைத்தாய் ?
 முகத்தில் முகங்காட்டி முத்திரை புத்தவனை
 அகத்தில் னனைக்கையிலே ஏனழித்தாய் ?
 நடிக்கனாய்க் கவிஞனாய் நல்லதொரு பாடகனாய்
 படிதனில் வடித்தெதம்மைப் பரவசப் படுத்திட்டு
 கடிதனில் சென்றதன் கடிணம் என் செல்லு !
 வசிகரம் கெடண்ட கண்கள் வடித்ததைகளேதுயிர்
 அசையாது கிடப்பதன் அடித்தம் தரனென்ன ?
 கட்டமுக மேனியைக் காலன் அருகில் வந்து
 தொடட்டவடன் ஏன்கலையே சும்மடி இருத்துவிட்டாய் ?
 புன்சீர்ப்பொன்று பேரதும், காலன் பொசுங்கிவிட
 வித்யென்ற செல்ல மண்ணில் வீழ்த்தால் பழியென்று
 மதிப்புக் கெடுத்தாயா வந்த மரணத்திற்கு ?
 மடிந்தான் கருத்துக்கும் மொளனத்தால் பதல்செல்லும்
 ஆற்றல் உனக்கின்றி யாருக்கு வரும் மண்ணில் ?
 சத்தயின்றி வந்தகாலன் சரய்த்த கலையறிந்து
 முத்தயிறை அழித்தேனென்று முணங்கித் துடித்தருப்பான்
 பேரடி பிடித்தவனைப் பேர் பெற்ற ஒரு மகவை
 ஏன் தான் பிடித்தேனென எண்ணி அழுதருப்பான்
 உயிரை எடுக்குங்கால் இதுவல்ல, விளையுப்
 பயிரைப் பறித்து விட்டான் பரவி
 மரணம் எனும்பொயரால் கலையென்ற பாடலுக்குச்
 சரணம் எழுதிவிட்டான் இறைவன்
 மீளவும் வந்து தழிழ் வீழடிக்கையுத்தன்
 தேன்களைக் கெடுத்திட்டு எல்கள்தேறலா !

கவிதை

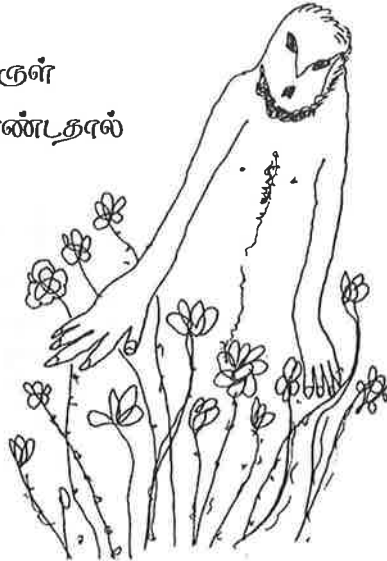
பெண்ணே !
 நீயும் கவிதையும் ஒன்றுதான்
 ஸ்ரீயையாக உச்சரித்தால் உன்
 பெருள் வீளங்கொது
 படித்த குறைப் புத்தகமாய் நீ
 மறையும் பேரது என் உதடுகளும்
 சமயம் பூசுகின்றன, உன் குங்குமத்தால்
 சூடுகின்ற மலர் ஒரு நெடியில்
 செடில்லாமல் வரடுகிறது என்
 பெருமூச்சால் பகலில் கடித்த
 சகச்யங்களை மரலையில்
 பதமடகப் பறித்துக் கொள்ளுகிறாய்,
 கடிவல் துறையினர் பேரல
 நீ கேட்கும் வரமெல்லாம்
 நான் அளிக்கும் பேரது நீ மட்டும்
 எப்படிக்க கடவுளாகிறாய் ?

சுதந்திரம் கைதி

நான் சீறையிலே அடைக்கப்பட்டத
 சுதந்திரக் கைதி
 மணக்கேரலம் புண்டிசூக்கும்
 ஒரு பீணம்.

அழகான மலர்கள் புத்துக்
 குலுக்கும் நந்தவனத்திற்குள்
 பீரவேசீத்த குருடன்
 மரடி வீட்டில் மஞ்சத்தல்
 உறக்கும் பரமரையு
 பரலால் குளித்து நீசூக்
 கலையுப் பரமரன்
 கற்பக மரத்தன் அருகில்கூக்கும்
 வாயில்லா முண்டம்
 அங்கத்தல் தங்கத்தை
 அலங்கரித்த கரட்சிப் பெருள்
 இத்தனை சிறப்புகள் கெரண்டதால்
 என் பெயர் அகத்.....

அன்புள்ள அம்மா

பத்னைத்து வயதில் நடைபெடவீட்டுப்
 பறக்கவைத்தாய் ஏனென்றேன்.
 பயமென்றாய் இன்று நடைபெட
 ஏதாலைபேசு மூலம் பணமென்க்றாய்
 எங்கள் மண்குழைசை இன்று
 பெரிய மடி வீடாய். அதை
 மறைக்க ஆறடி உயரத்தல்
 மதலாய் நான்கு ஆறுசதுர அடி
 அறைக்குள் தான் அடக்கக்கடக்கிறேன்
 நீ கேயல்களில் குப்பைச்சேகம்
 செய்க்றாயாய் நான் கேயப்பைகள்
 கழுவிக்கொண்டிருக்கிறேன் அக்கரவின்
 திருமணத்தல் ஆடம்பரச் செலவுகளாய்

நீ அனுப்ப்வைத்த படங்களை நான்
 ஆறியிருந்து பார்த்தால் அடுத்த
 சகோதரீயன் திருமணம் தாமதமாகவீடும்
 தம்பிக்கும் பெண்பார்த்து வரங்கிய
 வரதட்சணையல் தரலியும் வரங்கி
 வைத்திருக்கிறாயாம் அதற்கும்
 செலவுக்கும் பணம் தேவையென்கிறாய்
 நான் ஆறியிருக்க தேரலில்லை
 பக்கத்து வீட்டுப் பரந்தாமனுக்கும்
 எனக்கும் ஒரு வயது அவன்
 பட்டப் பம்புக்காகப் பல்கலைக்
 கழகம் பேரகற்றினாய் என் பரதட்சைத்
 தெரிவித்து வீடு.

இப்படிக்கு

உன் அன்பு மகன்

மது

மது இன்று நண்பன்
நடனாள் எதிர்

கடதல்

இளமைய கடிதலை வீசும்பும்
கடிதல் முதுமையை வீசும்பும்

புள்ளிமுகி

புறந்தரல் கெண்டரட்டம்

வளர்த்தரல் தீண்டரட்டம்

எண்ணம்

கரதலன் : மரணத்திலும் உன்னைப் பிடியேன் அதக
வரதட்சணை கெண்டு வந்தரல்.....

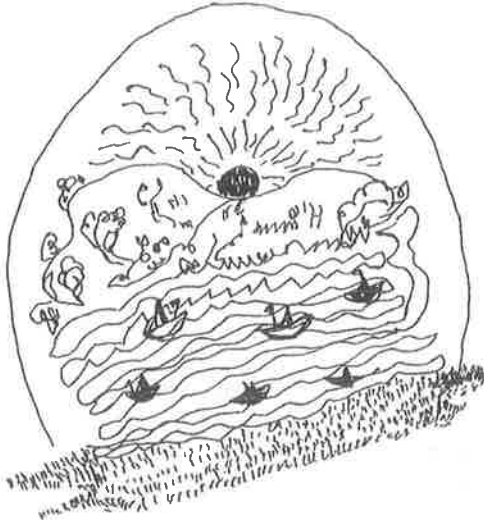
கரதல் : மரணத்திலும் நான் மறவேன்
உன்னையல்ல, உன் எண்ணத்தை....

வெளிப்பளி

புயல் வராததில் சீலகரலம்
வீதவையாக்கும்.

ஒரு நாள்

நாளை என்று சொல்ல
மண்ணாக்கும் ஒரு நாளை
இது தல்லவேளை என்றுதல்
உருவாக்கும் தல்ல ஆளை.

கண்ணீர்

கண்ணீர் வரவில்லையா ?

கடன்பட்டுப் பார் !

அடைக்க முடியாவிடில்

கண்ணீர் உன் கன்னங்களை

அரவணைத்துக் கெடள்ளும்.

பள்ளைகளைப் பெற்றுப்

பேண்வளர்த்துப் பெரியவர்களாக்கு ! செல்வம்

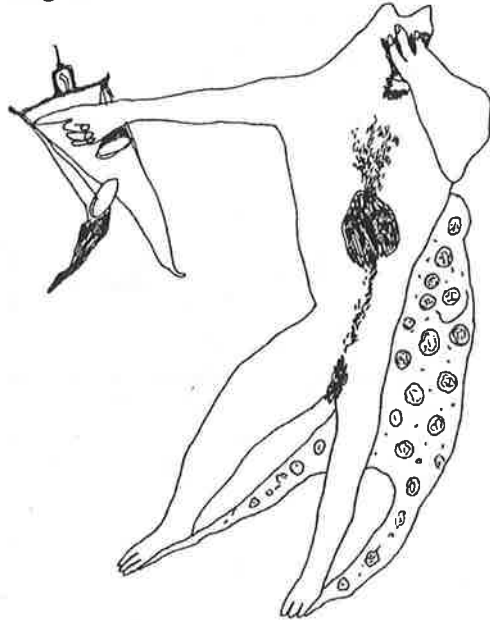
அள்ளிவரும் நேரத்தல்

பள்ளியறைக்கும் பள்ளை

துணை தேடுவான்

கண்ணீர் கரலமெல்லாம்

உன்னைக் குளிப்பாட்டும்.

வறுமை தீலையறிந்து
 வரமுள் பெண்ணோடு
 வரமுத்து பரர் ! வரமுன்ன
 இறுத் வரைக்கும் கண்ணீர்
 இனத்துகொண்டே இனக்கும்.

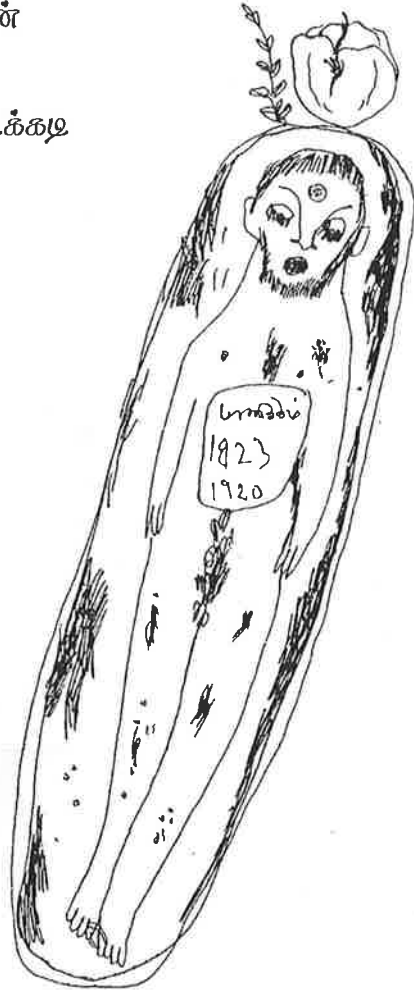
கல்வியறிவின்றிக் கற்றோரர்
 சபையிலே தீன்று பரர் !
 முன்செய்த தவறுக்காய்க்
 கண்ணீர் முத்துமுத்தாய்
 வந்து வீழும்.

தாய்தரட்டைப் பீடித்தவந்து
 தனியாக வரமுத்து பரர் !
 கேட்கும் சேரகப் பரல்களுக்கும்
 கண்ணீர் சுதந்தரமாய்த்
 தாளும்பும்.

அறிவிப்பு

மயானத்தில் ஒரு பலகையீல்
 மரணீக்கத்தீன் மலர்வும் உதீர்வும்
 வீனவீயபேரது கீடைத்தவீடை
 அடையாளம் இரூக்கும்பேரது
 கீடைக்கரத அடையாளம்
 இப்பேரயுது ஏனென்றேன்
 குறுக்கீட்டரன் ஒருவன்
 அடையாளமல்ல, தீ அடக்கடி
 மறப்பதை உணரீத்தும்
 அறிவீப்பு என்றரன்
 வரயடைத்தேன்.

முன்பும் பின்பும்

தேற்று தளர் மடியில்
இன்று தளர் படியில்
முன்பு கடிதலன்
பின்பு கணவன்

முதுமை

நரை மரணத்திற்கல்ல

நானத்திற்கு

வயது உடலுக்குத்தான்

உள்ளத்திற்கல்ல

முதுமை இளைப்புக்கல்ல

இறந்த காலங்களை

இன்பமாய் ரசிப்பதற்கு

பெயரென்று தாய்!

பயத்தோடி வந்தோனுக்கும்

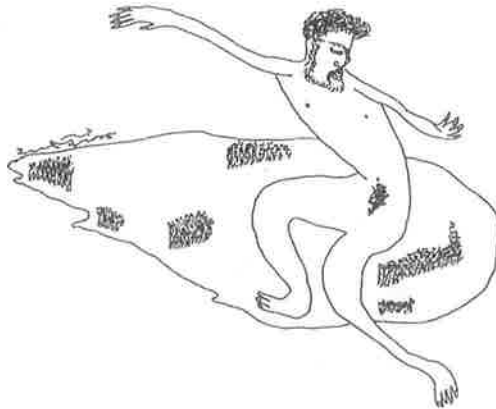
பணத்துக்காய் வந்தோனுக்கும்

பெயரென்று தன் அகத்.

சீற்றின் சீடைத்தாலும்

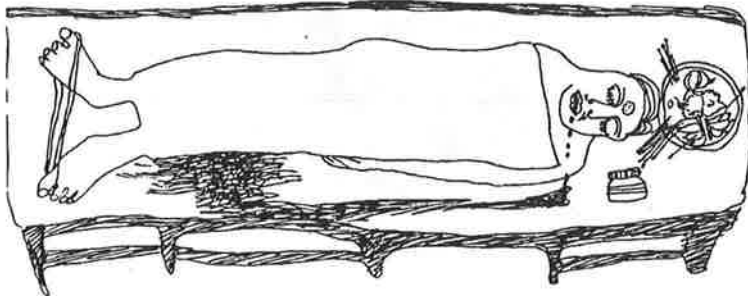
சீமைமொழி பேசினாலும் எனக்கும்

பெயர் ஒன்றுதான் தயிலன்

பேரிழுக்கு...

கழுத்தில் சுருக்கிட்டுச் சரவதற்கு நரங்கள்
 எழுத்தைக் கற்பித்தோம்
 அடம்பிடித்த பேர்தெல்லாம் அள்ளிவழங்கியது
 வீடம் குடித்து வீழ்வதற்கு?
 கண்ணியும் கருமும் வரங்கித் தந்தது
 கல்லறையில் படுப்பதற்கு ?
 வரமுத் தெரியாத கோழைகளே ! எங்களுக்கு
 மரளத் தெரியாதன்று மனக்கேடடை
 கட்டாதீர்கள்
 உங்கள் முடிவை நரங்களுமெடுத்தால்
 உலகம் அழியுமல்லவா
 கூடப் பிறந்தோரைக் கெடச்சும்
 தீனையுங்கள் ! தேரும் குழந்தைகளின்
 சேரகம் புரியுங்கள் உடைய வளர்த்தோரின்
 துயரத்தை உணருங்கள்.
 தற்கொடையில்லாந்து நீங்கள் தவறுவீர்கள்
 தற்கொடையே தருவது பெருமையல்ல
 பேர்முக்கே.

இட்லா?

ஏழைகள் தங்கத் தேவை இடங்கள்
ஆண்டவன் கையிலே ஆய்ரம் மடங்கள்
அவனுமென்ன இட்லரர?

வட்டி

எசுமரனைத் தூங்க வைக்கும்
ஏழையை ஏங்க வைக்கும்

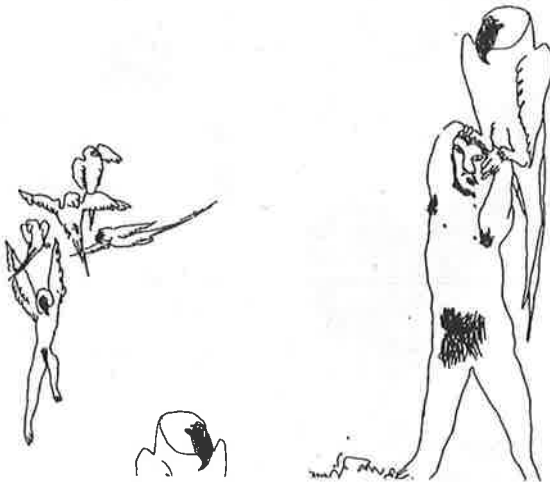
மறுமறை

வெள்ளைக் கடித்தம்: நான் கன்னி, கண்ட இடமெல்லாம்
 மையைத் தெளித்து என்னைக் களங்கப் படுத்தாதே !
 தாய்மையான என்னைத் கீறிக் கீழ்த்துக்
 கசக்கக் எறியாதே !

பேனா: கன்னியென்று ஏன் கற்பனை செய்கிறாய் ?
 நீவந்தவை உன்னை நான் அலங்கரிக்கிறேன்
 நான் உன்னைத் தெரிவித்தால் தான் கற்பனையே
 உன்னைக் கௌரவிக்கிறார்கள்

காலைக்கதிரவன்

முன்வீட்டுச் சூளரத்துள்
 தீபீழும்பு

கவிஞனுல் கிகரெட்டுல்

கவிஞன், சீகரெட்டைப் படித்து
 என் வாயில் நீ இறக்கும்பேரது
 ஒரு கவிதை ரீறக்கிறது
 என்றான். அதற்கு சீகரெட்
 சொன்னது என்னை நீ
 அழிக்கிறது உன்னை நான்
 அழிக்கிறேன் உனக்குத்
 தெரியாமலே; கவிஞன் தன்
 கையைத் தரவே சுட்டுக்
 கெண்டான்.

கண்ணாடி

கண்ணாடியில் தெரிந்த முகம்
கர்வம் கெண்டது
என்னழகை நீ அழகரகக்
கரட்டுக்கறாய் நன்றி,
என்றது. கண்ணாடி நகைத்தது.
நான் அழகாய் இருப்பதால்
நீ அழகாய்த் தெரிக்கறாய்
என்றது கண்ணாடி.
முகம் நீலத்தைப் பார்த்தது.

பல்லவி

இயேசுபர்வன் தாமம் கூறு ! - வரலுல்ல
ஊவரும் பெரும் பேறு - (இயேசு)

அ. பல்லவி

தேர்வரும் முகம் மீதல் - அவர்

தீருவர்கள் தெரலும்பேர்தல் (இயேசு)

அரண் 1

நேயம் துயர்கள் தெருங்கரது - மனம்

தெரத்தீரும் தீலை வீரும்பரது

தாய் தந்தை குபத்தல் வருவார் - தக்க

தருணத்தல் புதுமைகள் புர்வார் (இயேசு)

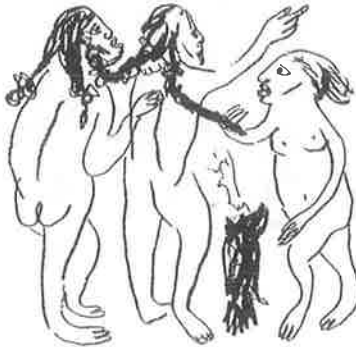
அரண் 2

பரவர்கள் தீக்கடப் பறத்தார் - கெரும்

பரவ்களால் உயர் துறத்தார்

தீபங்கள் ஏற்றல் வருவார் - எங்கள்

தீமைகளை தீன்று களைவார் (இயேசு)

நடிகவ்னோரதன் யோகரரசர

பரர்வைக்குத் தெரிவதில்லை

பூக்களைத் தருகின்ற மரங்கள் யரவும்
 பூசைக்கு வருவதில்லை - நல்ல
 பரக்களத் தருகின்ற கவ்ருட்கள் ச்லரைப்
 பரர்வைக்குத் தெர்வதில்லை.

வ்முதனைக் கண்டதும் மரமும் தனது
 வேர்னை வெறுப்பதில்லை - எம்மைத்
 தழுவிடப் பலபேர் வருகினும் மன்மோ
 தரயனை மறுப்பதில்லை.

முத்தனைக் கரத்தீடும் ச்ப்ப்யன் உருவம்
 முன்னுக்கு வருவதில்லை - எம்மைப்
 பத்தயம் இருந்து பெற்றவள் பெயரே
 பக்கத்தில் வருவதில்லை

கண்களைக் கரக்கும் இமைகளின் வடிவம்
 கண்ணுக்குத் தெர்வதில்லை - நரங்கள்
 பண்புறத் துடிக்கும் தந்தையன் பரசம்
 பலருக்கும் புர்வதில்லை (பூக்)

தாய்

அன்றொருநாள் நான்,

புவரசுநிலை என் புல்லரசுக்குழல்

புழுதி நான் பூசிய புண் மருந்து

தாமரை இலை எந்தன் தங்கத் தட்டு

தவளைகளின் ஓல் என் பரடல் மெட்டு

ஆலம் வீழுது என் அழகான உளுஞ்சல்

அணல்கேரதீய மரங்காய் என் அரித்தம்

மரக்கழிப் பனியில் நான் நடுங்க - அன்னை

மரம்பேரடளைத்தனர் கண்ணில் நீத்ததும்ப

மஞ்சம் தருக்கிறேன் என் குஞ்சுக்கு

இன்று மட்டும் துஞ்சு என்றனர்

அன்னையின் வரக்குப் பேரல்

அகத்யனாத் தஞ்சம் கீடைத்தது

அழகான மஞ்சம் கீடைத்தது

என் வீழியேரம் ஓடுகின்ற நீர் துடைக்க

என் தாய் கீடைப்பாளா ?

பீண்டும், தன் சேலையின் கீழ்தஞ்ச மரமப்புக்கு

என்னை நூலாக்கு வாளா ?

புதினைந்து வயதில் நாட்டைவிட்டுப் பறக்கவைத்தாய்
ஏனென்றேன். பயமென்றாய் இன்று நாளுந்
தொலைபேசி மூலம் பணமென்கிராய் எங்கள்
மண்குடிசை இன்று
பெரிய மாடி வீடாம். அதை மறைக்க ஆறடி உயரத்தில்
மதிலாம் நானிங்கு ஆறுசதுர அடி
அறைக்குள் தான் அடங்கிக்கிடக்கிறேன்
நீ கோயில்களில் கும்பாபிசேகம் செய்கிறாயாம்.
நான் கோப்பைகள் கழுவிக்கொண்டிருக்கிறேன்
அக்காவின் திருமணத்தில் ஆடம்பரச் செலவுகளாம்
நீ அனுப்பிவைத்த படங்களை நான் ஆறியிருந்து
பார்த்தால் அடுத்த சகோதரியின் திருமணம்
தாமதமாகிவிடும் தம்பிக்குப் பெண்பார்த்து வாங்கிய
வரதட்சணையில் தாலியும் வாங்கி
வைத்திருக்கிறாயாம் அதற்கும் செலவுக்குப் பணம்
தேவையென்கிராய் நான் ஆறியிருக்க நேரமில்லை
பக்கத்து வீட்டுப் பரந்தாமனுக்கும் எனக்கும்
ஒரு வயது அவன் பட்டப் படிப்புக்காகப் பல்கலைக்
கழகம் போகிறானாம் என் பாராட்டைத் தெரிவித்து விடு.

இப்படிக்கு.

உன் அன்பு மகன்